

[Hanne Reintoft.]

Jeg vil endnu en gang benytte lejligheden til at sige, at det var på tide at komme med en rigtig pensionsreform. Jeg skal måske minde om det forslag, socialdemokratiet stillede VKR-regeringen i 1969, hvor man blandt 10 punkter som nr. 4 forlangte, at man i 1970 startede med over 8 år at gennemføre en 50 pct.s forhøjelse af pensionerne gennem en værdifast tillægspension, og at denne nyordning skulle følges op af en tjenestemandslignende pension til alle. Det, der er kommet ud af disse smukke intentioner, er, at man indførte en social tillægsskatsfond, som man derefter straks snød pensionisterne for — det gør vi i morgen.

Samtidig ved vi jo, at pensionens realværdi er udhulet. Vi har regnet lidt på det, og vi frygter — også med det lovforslag, der ligger her — at pensionernes procent af en ufaglært arbejderløn i jern- og metalindustrien fra april i år til januar 1976 vil synke fra 44,7 pct. til 41,5 pct. Det opfatter vi som ganske katastrofalt, fordi vi ved, pensionisterne har det dårligt.

Lad mig her sige, at jeg udmærket hørte hr. Glistrups skelten mellem pensionistgrupperne. Jeg må indrømme, at jeg efterhånden har vænnet mig til at lade det gå ind gennem det ene og ud gennem det andet øre. Det er nok bedre i den forbindelse at bruge tiden til at fortælle vælgerbefolkningen, hvor asocial man er.

De forslag, der kommer her — det vil jeg gerne medgive — løser en række tekniske og administrative problemer, og det vil vi gerne være med til at se på. Vi synes ikke, de løser de problemer, jeg snakkede om før, men udhulingen af realværdien af pensionerne. Vi vil gerne have en omlægning af pensionisternes skat. Den er ikke altid retfærdig. Den fremtræder som meget uforståelig for den enkelte pensionist — jeg skulle sige til hr. Arne Bjerregaard, at der er mange socialrådgivere, der også har svært ved at finde ud af pensionistbeskatningen — og den kræver ganske rigtig et uhyre administrationsapparat.

Vi vil selvfølgelig stadig fastholde, at vores egen skattereform med en 40.000 kr.s bundgrænse vil virke mere socialt retfærdig, også fordi den medtager alle, der har de samme lave indtægter som pensionistgruppen. Med de politiske forhold, vi har i Dan-

mark for øjeblikket, skulle netop socialdemokratiet forstå, at vi meget nødig skal lave en lovgivning, der sætter yderligere skel mellem ligestillede mennesker, fordi det også til højre i denne sal udnyttes til en ganske diskutabel propaganda.

Der er én ting, jeg meget gerne vil have ministerens klare svar på. Vi oplevede jo under udvalgsarbejdet omkring indgrebet i overenskomsterne, at man allerede havde forhandlet med pensionisterne om prisen for det her, og jeg forstod dengang, at prisen var, at man skulle tage nogle tillæg fra dem i det kommende år, og at de havde accepteret. Hvis det er rigtigt, så vil jeg for det første vende mig skarpt mod det, for jeg tror, at det forhold, at pensionerne reguleres efter arbejdsmarkedets forhold og efter inflationen, er mere vigtigt for dem end en skattefrihed; men man har forhandlet, det ved jeg, og så synes jeg nok, det var rimeligt at fremlægge det for folketingset. Det var nok det mest ærlige, og jeg håber, jeg får et klart svar på det.

Som også andre har givet udtryk for, er jeg meget bekymret over de forskellige pensionistgrupper, der på den ene eller den anden måde ikke kan udnytte deres ligningsmæssige fradrag og kommer i klemme ved dette lovforslag. Jeg må have lov at sige til skatte- og afgiftsministeren, at han må nok snakke med socialministeren om det, men det nytter altså ikke at komme og ville klare det over kommunernes rådighedsbeløb. Vi ved, kommunerne administrerer det fuldstændig forskelligt. Bare i Københavnsområdet er der én kommune, der siger, at bare man har 3.000 kr., kan man ikke få, mens en nabokommune siger, man må have 12.000 kr. Man kan så sige, det er et udslag af det kommunale selvstyre, så det må være i orden, men så kan vi ikke komme og løse nogle skattetekniske problemer for pensionisterne ved at henvise til en lokal, kommunal administration, der har så store forskelligheder indbygget i sig.

Med hensyn til ydelser efter forsorsloven og den kommende bistandslov er det selvfølgelig helt rimeligt, at de undrages beskatning. Jeg håber, vi i udvalget kan få helklaring på, om det vil give de samme ulemper som pensionistbeskatningen, men det ligger selvfølgelig klart, at når man udbetaler folk et eksistensminimum, så er der ikke skatte-